'If the majority is - אם רוב עבדי כוכבים עובד כוכבים למאי הלכתא gentiles, the child is a gentile'; what is the relevance of this law

OVERVIEW

The גמרא is presently discussing one of the rulings of the משנה concerning the castaway child. The גמרא asks; in regards to what, did the יעכו"ם rule that if the city had a majority of עכו"ם, the child is considered an עכו"ם. Seemingly the גמרא could have answered that he is considered an עכו"ם; in that we are not required to support him. תוספות will explain why the גמרא did not answer in this manner.

לא מצי למימר לענין שלא להחיותו דמאי איריא רוב עובדי כוכבים אפילו מחצה נמי - לא מצי למימר לענין שלא להחיותו דמאי איריא רוב עובדי כוכבים אפילו מחצה נמי in regards that there is no requirement to sustain him; for if it is in reference to שלא להחיותו then why teach this rule in a case where a majority are gentiles; even if (only) half are gentiles, we are also not required דוקא ברוב ישראל קאמר רב דהוי ישראל להחיותו:

For only in a case where the majority is ישראל did רב rule that he is considered a ישראל in reference מחצה על מחצה על מחצה.²

<u>SUMMARY</u>

The גמרא could not have said that he is considered an רוב עכו"ם (if רוב עכו"ם) concerning שלא להחיותו; for even במחצה על מחצה there is no חיוב להחיותו.

THINKING IT OVER

1. חיוב states that when ברוב ruled that there is a היוב להחיותו that is only ברוב that is only ברוב that is only אישראל; but not במע"מ. Can תוספות offer proof (from our גמרא) for this assumption; or is it (merely) a סברא?

2. If we assume that להחיותו is (merely) a ^{3} ו דין ממון then even by רוב ישראל there should be no אין הולכין בממון אחר הרוב!

_

¹ See also רש"י ד"ה לא שנו.

 $^{^2}$ The reason seems to be that דין ממון is a דין ממון. We are not required to be מוציא unless he proves that he is a ישראל (as the גמרא shortly states concerning מחצה על מחצה (מחצה על ד"ש). See (מחצה ל"ש). See 'Thinking it over' # 2.

 $^{^3}$ See footnote # 2. See (ואילד) ה"ב אות קפב.